

ת"פ 30283/03/12 - מדינת ישראל נגד בן רון אנגל - עניינו הסתים, יוסף דאלי - עניינו הסתים, ניקולאי זצני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 30283-03-12 מדינת ישראל נגד אנגל ואחרים
לפני כבוד השופט צחי עוזיאל, סגן נשיא

המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ, עו"ד רעות בן-משה

נגד

הנאשמים: 1. בן רון אנגל - עניינו הסתים
2. יוסף דאלי - עניינו הסתים
3. ניקולאי זצני ע"י ב"כ, עו"ד שרון בן-צבי

הכרעת דין - נאשם 3

כתב האישום והשתלשלות ההליך

1. נגד שלושת הנאשמים הוגש כתב אישום (מתוקן), במסגרתו יוחסו להם עבירות של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), **התפרצות למגורים לבצע עבירה**, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין ו**קשירת קשר לעשות פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

בהתאם לפרק העובדות שבכתב האישום, ביום 29.2.12, לאחר שקשרו קשר לביצוע התפרצות לדירה ברחוב דוגית בבית ים, הגיעו נאשם 1 (להלן - **אנגל**) ונאשם 2 (להלן - **דאלי**) לרחוב דוגית במשאית מסוג "איוקו" מ"ר 11-594-63 (להלן - **המשאית**), שהייתה בחזקתו של דאלי, עצרו בסמוך לבניין מספר 5, אז החל אנגל לסרוק את האזור, כשדאלי נותר במשאית.

בהמשך, כך נטען בכתב האישום, ביום 4.3.12, בשעה 12:00 לערך, התפרצו השלושה לדירת משפחת ששון ברחוב דוגית 4, בכך שנאשם 3 (להלן - **הנאשם**) נכנס לדירה בעת שאנגל, אשר הגיע למקום ברכב מסוג מזדה מ"ר 66-895-71 (להלן - **רכב המזדה**), תצפת על הכניסה לרחוב ודאלי תצפת על הרכב בעודו במשאית.

בנסיבות שתוארו, נטל הנאשם מהדירה תכשיטים רבים וכסף מזומן כדלקמן: 8,765.10 ₪, 670 דולר, 150 יורו ושטר של 10 לירות סטרלינג. לאחר שיצא מהדירה, נכנס הנאשם לרכב המזדה בו המתין לו אנגל, והשניים

הסליקו את תכשיטי הזהב, 7433 ₪ ו-440 דולר בתעלת האוויר ברכב, ובהמשך נעצרו על-ידי שוטרים.

2. בפתח ההליך, כפרו כל הנאשמים במיוחס להם והתיק נקבע לשמיעת ראיות. במסגרת פרשת התביעה העידו בבית המשפט חוקרים, בלשים ועוקבים שהשתתפו בפעילות משטרתית, וכן נציגת חברת ההשכרה לויס קארס, אשר ממנה הושכר לאנגל רכב המזדה המוזכר בכתב האישום. בנוסף, הוגשו ראיות נוספות בהסכמת הצדדים.
3. בתום פרשת התביעה ולאחר שבקשת ההגנה שלא להשיב לאשמה נדחתה (נושא שעוד אדרש אליו בהמשך), הוצג הסדר טיעון בין המאשימה לבין אנגל ודאלי, במסגרתו תוקן כתב האישום נגדם ואנגל הורשע בעבירות של סיוע להתפרצות למגורים וקשירת קשר לביצוע פשע, ואילו דאלי הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע. בהמשך נגזר דינם של השניים.
4. בפתח פרשת ההגנה בעניינו של הנאשם ולאחר שהודעה לו המשמעות המשפטית של הימנעות מלהעיד, הודיע האחרון כי הוא בוחר שלא להעיד. מייד לאחר מכן נשמעו סיכומי הצדדים.
5. בסיכומים, בקשה המאשימה להרשיע את הנאשם על סמך שורה של ראיות נסיבתיות עליהן עמדה בהרחבה בסיכומים, המבססות, לשיטתה, האשמה המיוחסת לנאשם. עוד הוסיפה התובעת, כי לצד אותן ראיות מפלילות ניצבת שתיקתו של הנאשם בארבע חקירותיו במשטרה (ת/32, ת/33, ת/36 ו- ת/23) וכן במשפט, המחזקת ומסייעת לראיות הקיימות. הסנגורית, לעומת זאת, סבורה כי הראיות הנסיבתיות שהוצגו אינן מובילות למסקנה אחת ויחידה בדבר אשמתו של הנאשם וכי שתיקתו אינה יכולה, מקום בו הראיות הן כה חלשות לשיטתה, לסייע למאשימה.

ראיות נסיבתיות ושתיקת נאשם - הפן המשפטי

6. בטרם בחינת הראיות הנסיבתיות, ראוי להקדים ולהזכיר מושכלות יסוד הן בקשר להוכחות אשמה באמצעות ראיות נסיבתיות והן בקשר למשמעות הראייתית של שתיקת נאשם בחקירתו במשטרה ובמשפט.
7. אשר לראיות נסיבתיות, בבסיס בחינתן של אלו עומדים שלושה שלבים: הראשון - בדיקת טיבה ואמינותה של כל ראיה נסיבתית. השני - שקלול הראיות הנסיבתיות יחדיו לכדי תרחיש שלם לצורך קביעה אם יש בו כדי לערב או לסבך את הנאשם. השלישי - בחינת ההסבר של הנאשם לנסיבות המפלילות שהוכחו לכאורה בעניינו (ע"פ 9372/03 פון ויזל נ' מדינת ישראל, (23.9.14); ע"פ 2661/13 בחרדין יחייב נ' מדינת ישראל, (18.2.2014)).

ראוי לחדד, כפי שאף נפסק במסגרת ע"פ 5459/09 אדריאן שוורץ נגד מדינת ישראל (20.07.2015) (להלן - עניין אדריאן שוורץ), כי:

"לצורך השלב הראשון, כל ראיה כשלעצמה צריכה להיות אמינה, אולם לא כל ראיה כשלעצמה אמורה להיות ברמה של למעלה מכל ספק סביר. למרות שכל ראיה נבחנת כשלעצמה, השופט

היושב על מדין לא "משליך לפח" ראייה שכשלעצמה לא עוברת את הרף של ספק סביר, כל עוד בסופו של דבר המסקנה היא שהאשמה הוכחה מעבר לכל ספק סביר".

(ראו באותו עניין גם ע"פ 7939/10 רומן זדורוב נגד מדינת ישראל (23.12.2015)).

8. בכל הנוגע לשתיקת הנאשם, יצוין כי הן השתיקה במשטרה והן השתיקה במשפט עשויות לשמש חיזוק לראיות התביעה ובמקרה של שתיקה במשפט גם סיוע (ראו סעיף 162 לחסד"פ), וזאת, כידוע, בהסתמך על ההנחה כי לא זו בלבד שאדם חף מפשע יהיה מוכן להעיד, אלא שהוא ישאף לעשות כן. למעשה, בהיעדר הסבר סביר המניח את הדעת, שתיקתו של הנאשם מרמזת על תחושת אשמה מצדו, על כל המשתמע מכך (ע"פ 4456/14 אביגדור קלנר נגד מדינת ישראל (29.12.15); ע"פ 7704/13 יעקב מרגולין נגד מדינת ישראל (08.12.2015); ע"פ 3731/12 מוחמד סוילם נגד מדינת ישראל (11.11.2014) (להלן - עניין סוילם); ע"פ 3953/10 והבה ואח' נגד מדינת ישראל (06.03.2013)), כאשר דברים אלה נכונים גם כאשר מדובר בחיזוק של ראיות נסיבתיות, שכן, מטבע הדברים, כך מתחזק כוחן הלכאורי של ראיות אלה (ע"פ 8959/14 דניאל בן סימון נגד מדינת ישראל (24.6.15); ע"פ 8823/12 דור שבתאי נגד מדינת ישראל (1.7.14); עניין סוילם הנ"ל)).

בחינת הראיות הנסיבתיות

9. בטרם בחינת טענות הצדדים בנוגע לטיבן ומהימנותן של הראיות הנסיבתיות שהוצגו, ראוי לציין כי מדובר בארבעה נושאים או בארבע קבוצות ראיות, כדלקמן: **(א)** ראיות בדבר פעילות הנאשם והאחרים בזמן ההתפרצות ובסמוך לה; **(ב)** תפיסת ארבעה סוגי כסף ברשות הנאשם לאחר ההתפרצות התואמים את סוגי הכסף שנגנבו; **(ג)** תפיסת שלל ההתפרצות ברכב המזדה בו נעצר הנאשם לאחר ההתפרצות; **(ד)** ראיות בדבר פעילות הכנה של הנאשם והאחרים מספר ימים לפני ההתפרצות. בהינתן הנושאים הנ"ל, תיערך להלן בחינה של הראיות על-פי השתייכותן לכל אחת מהקבוצות או הנושאים הנ"ל ותוך בחינת טענות הצדדים בקשר אליהן.

(א) ראיות בדבר פעילות הנאשם והאחרים בזמן ההתפרצות ובסמוך לה

10. בפתח חלק זה, יצוין כי ההתפרצות לדירה בבניין ברחוב הדוגית 4 בבת-ים ארעה, כעולה מעדות המתלונן שהוגשה בהסכמה (ת/47, ש' 20, 37), ביום 4.3.12 בין השעות 10:00-14:00. הראיות בקשר לפעילות הנאשמים בשעות הנ"ל ובסמוך לבניין שבו נמצאת דירת המתלוננים הן בעיקר תוצר של פעילות עיקוב שבוצעה על-ידי המשטרה. דו"חות העיקוב הוגשו בהסכמת ההגנה ובנוסף נשמעה בבית המשפט עדותה של עוקבת 592 (ע' 42). מהראיות שהוגשו, ראוי להפנות לממצאים הבאים, אשר אינם במחלוקת:

(א) **שעה 11:07** - אנגל נוהג במזדה ברחוב הדוגית, נכנס לחניון בניין מס' 16, יצא מהרכב ונראה מתצפת לעבר הכניסה לרחוב דוגית כשהוא משוחח בטלפון סלולארי **(ת/7)**.

(ב) **שעה 11:22** - אנגל ממשיך לתצפת על רחוב הדוגית, כשעמו נמצא ככל הנראה אדם בשם חיים גזית, אשר עזב בהמשך המקום **(ת/7)**.

- (ג) **שעה 11:25** - נצפה גבר לא מזוהה נוהג במשאית ברחוב הדוגית ונעצר ליד אנגל (ת/7).
- (ד) **שעה 11:30** - אנגל הלך במעבר הרגלי מכיוון רחוב דוגית, פנה לרחוב בן גוריון, נכנס למכוניתו שחנתה בסמוך, והחל לנסוע ברחוב בן גוריון לכיוון רחוב נורדאו (ת/7, ת/51).
- (ה) **שעה 11:48** - מכונית המזדה של אנגל נראתה נוסעת בכיוון רחוב דוגית מכיוון רחוב שי עגנון לכיוון רחוב שי עגנון (ת/50).
- (ו) **שעה 11:51** - גבר לא מזוהה לבוש אימונית כהה וכובע קסקט שחור (הדגשה שלי - צ.ע.) יוצא מהמעליות בבניין מס' 4 ברחוב דוגית כשידו הימנית מאוגרפת, נכנס לשטח בניין מספר 5 ונותר להמתין במקום (ת/50).
- (ז) **שעה 12:27** - אותו גבר לא מזוהה (המוזכר בשעה 11:51 - צ.ע.) עוזב את המקום ונכנס שוב לבניין מס' 4 ברחוב דוגית (ת/50).
- (ח) **שעה 13:03** - אנגל נוהג ברחוב בן גוריון מכיוון יצחק שדה לכיוון נורדאו (ת/51).
- (ט) **שעה 13:06** - אנגל נוהג ברחוב בן גוריון לכיוון נורדאו ולאחר מכן בכיוון ההפוך (ת/51).
- (י) **שעה 13:06** - הגבר שנהג במשאית (המוזכר בשעה 11:25 בת/7), נצפה עוזב את המקום (ת/7).
- (יא) **שעה 13:08** - אנגל עצר בסמוך למעבר רגלי בין בניינים המוביל לרחוב דוגית והמתין (ת/51).
- (יב) **שעה 13:08** - גבר לבוש חליפת טרנינג כהה וקסקט שחור (ההדגשה שלי - צ.ע.) נראה הולך במעבר בניינים מכיוון רחוב דוגית כשכיסו מכנסיו נפוחים וידיו בכיסים, נכנס לרכב המזדה שבו המתין אנגל והשניים נסעו ברחוב גוריון לכיוון רחוב נורדאו ולא נראו (ת/51).
- (יג) **שעה 13:20** - בעקבות דיווח של יחידת העיקוב, אנגל והנאשם נעצרים על-ידי שוטרים ברכב המזדה ברחוב רבינוביץ בבתי-ים (ת/2, ת/3; ת/25)

11. לגישת המאשימה, הנאשם הוא אותו "גבר לא מזוהה לבוש אימונית כהה וכובע קסקט שחור" אשר נצפה בשעה 11:51 על-ידי העיקוב כשהוא יוצא מהמעלית ברחוב דוגית 4 ונכנס שוב בשעה 12:27 לאותו בניין מספר 4. עוד סבורה המאשימה, כי הנאשם הוא אותו "גבר לבוש חליפת טרנינג כהה וקסקט שחור" אשר נצפה על-ידי העיקוב בשעה 13:08 כשהוא יוצא מרחוב דוגית, הולך בין הבניינים, ונכנס לרכב המזדה של אנגל, כאשר לאחר מכן, בשעה 13:20, נעצרו השניים יחדיו בתוך הרכב. מסקנה זו מתבקשת, כך לפי המאשימה, לאור השתלשלות העניינים והגיונם של דברים.

ההגנה מסכימה כי הנאשם ואנגל נעצרו יחדיו בתוך המזדה בשעה 13:20, אלא שלטענתה אין בכך כדי לקשור הנאשם לאירוע ההתפרצות, שכן, כנטען על-ידי הסנגורית, אין לשלול האפשרות כי אדם אחר שהוא אינו הנאשם נכנס לרכב המזדה של אנגל בשעה 13:08, יצא מהרכב בשלב מסוים ואז, לפני השעה 13:20 בטרם המעצר, נכנס הנאשם לרכב.

12. בחינת הראיות הנ"ל מביאה למסקנה כי עלה בידי המאשימה להוכיח כי האדם שנצפה בשעות 11:51 ו-13:20 עמוד 4

12:27 בבניין ברחוב הדוגית 4 ובהמשך בשעה 13:08 נכנס לרכב המזדה של אנגל "כשכיסו מכנסיו נפוחים וידיו בכיסים" - הוא הנאשם:

ראשית, העובדה שהנאשם נעצר בשעה 13:20 לצד אנגל ברכב המזדה, 12 דקות בלבד לאחר שאדם נצפה על-ידי העיקוב כשהוא נכנס לאותו רכב המזדה בו שהה אנגל, גוררת אחריה, לאור השתלשלות העניינים, מעין חזקה עובדתית כי האדם שנצפה נכנס לרכב והאדם שנתפס בתוך הרכב הוא אותו אדם. אכן, כנטען על-ידי הסנגורית, באף דו"ח לא צוינו פרטי הלבוש של הנאשם בעת מעצרו, כך שלא ניתן לדעת אם הנאשם לבש בעת מעצרו **"חליפת טרנינג כהה וקסקט שחור"**, כפי שנרשם לגבי מי שנכנס לרכב, אלא שאין בכך כדי לשמוט הקרקע מהמסקנה האמורה, מה גם שיש לציין כי ברכב המזדה נתפסו גם כובעי קסקט כהים (ת/3).

התרחיש שהציעה ההגנה לפיו בשעה 13:08 נכנס פלוני לרכב, נסע יחד אנגל, פלוני ירד מהרכב, אז עלה הנאשם, נסע יחד עם אנגל והשניים נעצרו בשעה 13:20 אינו יכול לסתור המסקנה המתבקשת ההגיונית האמורה. מעבר לכך שמדובר בתרחיש בלבד, אשר בא מפיה של הסנגורית ולא מפי הנאשם, הרי ששתיקת הנאשם בחקירותיו ובמשפט עומדת לו כעת לרועץ ואינה מאפשרת בחינתו של התרחיש או קבלתו, שכן, לו היה הדבר נכון, ניתן היה לצפות כי הנאשם היה שואף להעיד או מציין נתון זה בחקירותיו או במשפט. כאן המקום לציין, כי הנאשם נמנע מלמסור גרסה כלשהי הגם שנחקר ביום האירוע (ת/32, ת/33), יומיים לאחר מכן (ת/36) וחודשיים לאחר מכן (ת/23), כאשר בכל החקירות הוטחו בפניו האשמות המיוחסות לו.

שנית, ניתן גם לקבוע, כי האדם שנצפה בשעה 11:51 יוצא מבניין מס' 4 ברחוב דוגית כשידו הימנית מאוגרפת, ממתין בבניין סמוך ואז, בשעה 12:27, חוזר שוב לבניין מספר 4, הוא אותו האדם שנכנס בשעה 13:08 לרכבו של אנגל, כשכיסו מכנסיו נפוחים וידיו בכיסים, היינו - הנאשם. יוזכר, כי האדם שנכנס לבניין בשעה 12:27 תואר על-ידי עוקב אחד כמי אשר **"לבוש אימונית כהה וכובע קסקט שחור"** (ת/50), והאדם שתואר על-ידי עוקב אחר כמי שיצא בשעה 13:08 מהאזור וכיסי מכנסיו תפוחים היה **"לבוש חליפת טרנינג כהה וקסקט שחור"** (ת/51). מסקנה זו מתבקשת לאור פרטי הלבוש הזהים, הסמיכות בזמן ובמקום, והנסיבות בהן נצפה האדם (תחילה עם ידיים מאוגרפות ובהמשך כשכיסו נפוחים וידיו בכיסים). לכך יש להוסיף, כפי שאף צוין לעיל, את ההימנעות של הנאשם מלמסור גרסה במשטרה ובמשפט, על המשתמע מכך.

13. כאן המקום לציין, כי המאשימה בקשה להסתמך גם על סרטון של מצלמות אבטחה מאותו היום הצופות לרחוב דוגית 4 (ת/20א) ועל מזכר צפייה בסרטון שערך רס"ר אברהם פדר, בו ציין בין השאר כי **"במונה 13:26:40 - גבר הולך על הספח המזרחי של הרחוב מכיוון דרום לצפון במהירות, מסתכל לצדדים, חובש כובע קסקט, נעליים בהירות, נראה כלובש טרנינג וחוצה את הכתובת ולא נראה. האדם נראה דומה לחשוד ניקולאי זצני (הנאשם - ז.ע.)"**.

לאחר צפייה בסרטון, ממנו עולה כי הדמות המדוברת רחוקה מהמצלמה והולכת במהירות, ונוכח תשובותיו של רס"ר פדר במסגרת חקירתה הנגדית של ב"כ הנאשם, סבורני כי לא ניתן לקבוע במידה מספקת כי מדובר בנאשם או בדמות אחרת הקשורה לאירוע, כך שראייה זו היא חסרת ערך לענייננו. יצוין, כי אף רס"ר פדר הסכים כי הסרטון צולם **"ממרחק רב ולא רואים תווי פנים"** (ע' 48, ש' 4) והוסיף כי סבר שמדובר בנאשם **"על סמך עמוד 5"**.

הסרטון ועל סמך מעצרו ואיך נראה במעצרו. רשמתי דומה. לא זיהיתי בוודאות (ההדגשה אינה במקור - צ.ע.) " (ע' 48, ש' 6). מעבר לכך, רס"ר פדר ציין במזכר שערך כי "הזמן במצלמות המופיע במצלמות הינו מקדים בשעה את הזמן בפועל" ובבית המשפט הוסיף כי אינו יודע לומר אם מדובר בשעה 12:26 או 14:26 ("ייתכן ושעה קודם או שעה אחרי זה" (ע' 47, ש' 28)), כך שקיים גם קושי לבחון את הדברים על רקע של מקום וזמן.

(ב) תפיסת ארבעה סוגי כסף ברשות הנאשם לאחר ההתפרצות התואמים את סוגי הכסף שנגנבו

14. מעבר לתכשיטים שנגנבו, ציין המתלונן בעדותו, שהוגשה כאמור בהסכמה, כי נגנב כסף מביתו, "לא יודע מה הסכום, אני מעריך שכ 10,000 ₪. היו גם דולרים, יורו ופאונדים. הפאונדים היו בסכום קטן" (ת/40, ש' 8-10) ובהמשך ציין לגבי הכסף הזר כי מדובר בסכומים של "... כמו שאמרתי היו שטרות של יורו של 50 ואולי של 20 .. וגם היה שטר של 10 פאונד" (ההדגשות אינן במקור - צ.ע.) (ת/41, ש' 10-12). למעשה, מעדויות המתלונן עולה כי נגנבו מביתו אלפי שקלים, מאות דולרים, עשרות יורו ושטר אחד בודד של 10 פאונד.

ביום 4.3.12, במהלך מעצרו של הנאשם ברכב המזדה, בכיס מכנסיו נתפסו בין היתר 1,220 ₪; 150 יורו בשטרות של 50, 20, 10 ו- 5 יורו; 230 דולר בשטרות של 100, 20, 5 ו- 1 דולר, ושטר אחד של 10 פאונד (ת/25).

15. בהקשר זה, מקובלת עליי עמדת התובעת לפיה העובדה כי מדובר בתפיסת כסף אצל הנאשם, הכולל כסף ישראלי יחד עם שלושה סוגים שונים של כסף זר, בדיוק מהסוגים שנגנבו מדירת המתלונן זמן קצר קודם לכן, מהווה ראייה מפלילה משמעותית הפועלת לחובת הנאשם וקושרת אותו להתפרצות, במיוחד כאשר אין הסבר כלשהו מצדו, לאור שתיקתו הרועמת, למקור הכספים הנ"ל. אין המדובר בתפיסת אדם עם כסף ישראלי או אף עם שני סוגי כסף, שאז היה קושי לייחס לנתון זה ערך ראייתי ייחודי ומפליל, כי אם צירוף של ארבעה סוגים שונים, בדיוק כמו שלל ההתפרצות, על כל המשתמע מכך. יוער, כי העובדה שמדובר רק בחלק מהשלל אינה מקהה מערכה של הראייה המפלילה, שכן, כזכור, לנאשם היו שותפים לדבר העבירה, מה גם ששלל נוסף נתפס בהמשך, כפי שיפורט בהרחבה להלן.

16. בנוסף, כפי שיפורט בהרחבה להלן בחלק הבא, חלק מהכספים שנגנבו מהדירה נתפסו כשבוע לאחר מכן ברכב המזדה, כאשר הכסף שנתפס ברכב לא כלל שטר של 10 פאונד, כפי שנגנב מדירת המתלונן. עובדה זו מחזקת המסקנה כי הכסף שנתפס ברשות הנאשם, אשר כלל את אותו שטר של 10 פאונד, הוא חלק משלל ההתפרצות (ברשות הנאשם נתפסו גם 150 יורו וברכב המזדה לא נתפס כסף בשטרות של יורו, אולם, בשונה מהכסף האנגלי לגביו היה נחוש המתלונן כי בדירה היה שטר אחד בלבד של 10 פאונד, לא ניתן ללמוד במדויק מעדות המתלונן כמה כסף יורו נגנב מהדירה (ת/40, ש' 25; ת/42, ש' 11)).

(ג) תפיסת שלל ההתפרצות ברכב המזדה בו נעצר הנאשם לאחר ההתפרצות

17. הצדדים אינם חלוקים כי ביום 4.3.12, עם מעצרו של אנגל והנאשם ברכב המזדה, אשר הושכר על ידי אנגל מחברת לוויס קארס, נערך חיפוש ברכב במהלכו לא נתפס רכוש כלשהו שנגנב מדירת המתלוננים (ת/3). גם אין מחלוקת בין הצדדים כי ביום 11.3.12, כשבוע לאחר ההתפרצות, בעקבות מידע, נערך חיפוש נוסף ברכב המזדה, במהלכו נתפסה גרב השייכת למתלונן במקום מוסלק בתוך תעלת המזגן שהייתה מכוסה בפאנל, כאשר בתוכה היה חלק משלל ההתפרצות, ובכלל זה תכשיטי זהב רבים וכן ₪ 7430 ו- 430 דולר (ת/52, ת/53; ראו גם הסכמת ההגנה כי הגרב והרכוש בתוכה שייכים למתלוננים - ע' 48, ש' 17).

18. כפי שעולה מהראיות שהוגשו, רובן בהסכמה, ביום 4.3.12, לאחר החיפוש הראשון ברכב המזדה ותפיסת הרכב, החזירה המשטרה את המזדה לחברת ההשכרה (ת/3). ביום 5.3.12 התקשרו נציגי חברת ההשכרה לאלכסנדר אברמוב, אשר שכר באותה עת רכב אחר מהחברה (להלן - **אלכסנדר**), הציעו לו להחליף הרכב שברשותו ברכב המזדה, שהוא חדש יותר, וכך נעשה. בהמשך, ביום 11.3.12, לבקשת המשטרה בעקבות מידע שקבלה, התקשרו מחברת ההשכרה לאלכסנדר ובקשו ממנו להחזיר רכב המזדה וכך הוא עשה (ת/49; ת/9, ש' 39). עוד עולה מהראיות, כי במהלך התקופה שבה רכב המזדה היה ברשות אלכסנדר (11.3.12-5), התקשרה אשתו של אנגל וביקשה לקבל את רכב המזדה חזרה לרשותה (ת/9, ש' 9, 48, 61).

19. יצוין, כי אמנם רכב המזדה היה ברשות אלכסנדר במשך שבוע לאחר ההתפרצות ועד לעריכת החיפוש השני ביום 11.3.12, אלא שעולה בבירור מהראיות כי אין קשר בין אלכסנדר לבין השלל שנתפס במקום המוסלק. מסקנה זו מתבקשת מהעובדה שאלכסנדר כלל לא ביקש רכב זה מחברת ההשכרה, אלא רכב המזדה הוצע לו ביוזמת החברה כרכב חלופי לרכב שכבר שכר, ובהמשך, כאשר נתבקש להחזירו לידי חברת ההשכרה, עשה כן ללא עיכוב או בקשות מיוחדות מצידו (ת/49; ת/9, ש' 39).

20. דומני, כי השתלשלות העניינים שתוארה לעיל גוררת אחריה המסקנה כי שלל ההתפרצות הוסלק בתעלת האוורור במזדה ביום 4.3.12, לפני מעצרו של אנגל ושל הנאשם על-ידי המשטרה ולפני החזרת הרכב באותו היום לחברת ההשכרה על-ידי המשטרה. משכך, לא ניתן לחלוק כי תפיסת חלק משלל ההתפרצות ברכב המזדה לצד המסקנה כי זה הוסלק לפני השעה 13:20, מהווה ראיה מפלילה משמעותית לחובת הנאשם, אשר נעצר, כאמור, בתוך הרכב.

21. טענה נוספת שהועלתה על-ידי ההגנה מתייחסת לחוקיות החיפוש שנערך ביום 11.3.12 ברכב המזדה ובמסגרתה עתרה לפסול את תוצרי החיפוש, היינו שלל ההתפרצות. למעשה, טענה זו הועלתה על-ידי ההגנה בבקשתם של כל הנאשמים שלא להשיב לאשמה וכבר נדחתה על-ידי (ראו החלטתי מיום 21.12.15, ע' 59).

אכן, כנטען על-ידי ההגנה, סבורני כי מדובר בחיפוש שאינו עולה בקנה אחד עם הוראות הדין, שכן החיפוש נערך ללא צו הגם שהיה למשטרה זמן רב לעתור לקבלת צו, מבלי שניתנה הסכמה מדעת מצד הבעלים של הרכב, ללא נוכחותם של שני עדים שאינם שוטרים, ומבלי שעלה בידי המאשימה להצביע על חשד סביר (אמנם צוין כי החיפוש נערך "בעקבות מידע" (ת/52), אלא שלא הוצגו ראיות בנושא זה).

יחד עם זאת, היעדרות לעתירת הנאשם לפסול תוצרי החיפוש במקרה הנדון תהא מרחיקת לכת. יוזכר, כי הנאשם אינו הבעלים של הרכב ואף אינו הגורם שהשכיר הרכב, כי אם מי אשר בסך הכך ישב לצד השוכר של הרכב (אנגל) שבוע לפני החיפוש שאת פירותיו מבקשים לפסול. במצב דברים זה, אינני סבור כי נפגעה זכות כלשהי של הנאשם שעל בסיסה יש לדון בעתירה זו או כי נמנעה ממנו האפשרות להליך הוגן במידה המצדיקה פסילת הראיות.

(ד) ראיות בדבר פעילות הכנה של הנאשם והאחרים מספר ימים לפני ההתפרצות

22. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 29.2.12, מספר ימים לפני ההתפרצות, הגיעו אנגל ודאלי לרחוב הדוגית במשאית, עצרו בסמוך לבניין מספר 5 ובזמן שדאלי המתין במשאית, סרק אנגל את האזור. בנושא זה, הוגשו דו"ח עוקב 210 (ת/4), לפיו בשעות 11:23 ו- 11:43 שהו אנגל ואדם נוסף במקום באופן המתואר בכתב האישום (ראו גם תמונות של אנגל באותה העת ברחוב בן גוריון המוביל לרחוב דוגית (ת/5) וכן דו"ח עוקב 532 מאותו המועד (ת/6)). ראיות אלה אינן קושרות באופן ישיר את הנאשם, אשר לא נכח באותו היום במקום, אולם, בהתחשב בכך שהוכח קשר בין הנאשם לבין אנגל בקשר להתפרצות עצמה, ראיות אלה פועלות במידה מסוימת גם לחובת הנאשם.

23. עוד טענה המאשימה, כי קיימת ראייה המלמדת כי מספר ימים לפני האירוע הגיע הנאשם לדירת המתלוננים במסגרת ההכנות להתפרצות. בהקשר זה, הפנתה התובעת לעדות בעל הדירה במסגרתה ציין בין השאר כי שלושה ימים לפני האירוע, בשעות הצהריים, דפק "בחור צעיר אולי בן 22 פלוס מינוס עם כובע קסקט..... בוודאות נראה כמו רוסי...שאלתי אותו מה הוא רוצה ומה הבעיה שלו. הבחור ענה לי שהוא מחפש מישהו ואמר שם פרטי שאני לא זוכר וגם אמר שיש לו קטנוע. השבתי לו שאין פה אף אחד בשם כזה. ראיתי אותו עובר ומצלצל בדלת של השכן לידינו ואף אחד לא ענה לו. חיכיתי עד שהוא ירד במדרגות ונעלם" (ת/47, ש' 74 ואילך). בנוסף, הפנתה התובעת למסדר זיהוי תמונות שנערך לבעלים של הדירה ביום 6.3.12, במסגרתו זיהה, באופן מסוים, את הנאשם כאותו בחור שדפק על דלתו.

עיון בפרוטוקול מסדר הזיהוי, אשר נערך בנוכחות ב"כ הנאשם באותה עת (ת/46), מעלה כי הוצגו למתלונן 8 תמונות, כאשר הנאשם הופיע בתמונה מספר 6. בפרק ההערות בפרוטוקול מסדר הזיהוי צוין כי "תחילה זיהה את תמונה 1 ובהמשך לאחר שאלה של איש מז"פ על משקפי ראייה השיב שהוא מתלבט בין תמונה 1 לתמונה 6. במהלך המסדר עו"ד רון נשאל האם הוא מוכן שהמזהה יביא משקפי ראייה העו"ד התנגד מהטעם שאין ערך למסדר זיהוי נוסף מאחר שראה כבר את התמונות" (ראו גם עמוד אחרון בפרוטוקול בו העלה הסגור על הכתב את השתלשלות העניינים). בהתחשב בהשתלשלות העניינים שתוארה והעובדה שבאף שלב לא זיהה המתלונן את הנאשם בוודאות, אלא תחילה זיהה את מי שהופיע בתמונה מס' 1 ובהמשך הודיע כי מתלבט בין האנשים שבתמונות 1 ו- 6, דומני כי מדובר בזיהוי שאינו חד משמעי כך שמשקלו הוא אפסי.

בנסיבות שתוארו, לא ניתן לקבוע כממצא עובדתי כי הנאשם הגיע מספר ימים קודם לכן לדירת ההתפרצות במסגרת הכנות שערך.

סיכום ושקלול הראיות הנסיבתיות

24. עולה מן המקובץ, כי קיימות ראיות נסיבתיות, הקושרות הנאשם לעבירות המיוחסות לו, כדלקמן:

- (א) נוכחותו בשעות הרלבנטיות (11:51 - 12:27) בבניין ברחוב הדוגית 4 בו אירעה ההתפרצות, כאשר תחילה יצא מהבניין כשידו מאוגרפת, ובהמשך, לאחר המתנה בבניין סמוך, חזר לאותו הבניין;
- (ב) יציאתו של הנאשם בשעה 13:08 מרחוב הדוגית וכניסתו לרכב המזדה בו המתין לו אנגל, "כשכיסו מכנסיו נפוחים וידיו בכיסים";
- (ג) מעצרו של הנאשם בשעה 13:20 כשברשותו ארבעה סוגים של כסף, שלושה מהם כסף זר, בדיוק מסוגי הכסף שנגנב מהדירה, לרבות שטר של 10 פאונד, בדיוק כפי שנגנב מהדירה;
- (ד) תפיסת חלק משלל ההתפרצות, לרבות תכשיטי זהב, מוסלק ברכב המזדה בו נעצר הנאשם, כאשר, כפי שנקבע כממצא עובדתי, השלל הוסלק בטרם מעצרו של הנאשם ושל אנגל בשעה 13:20 בתוך הרכב;
- (ה) הוכחה כי אנגל ערך סיור מקדים בזירת האירוע ביום 29.2.12 וקשירתו של אנגל, מהראיות שפורטו לעיל, לאירוע ההתפרצות. בשל הקשר שהוכח בין הנאשם לבין אנגל, כולל תפיסתם ברכב בסמוך לאחר ההתפרצות, ראיות אלה פועלות במידה מסוימת גם לחובת הנאשם.

25. מקבץ הראיות הנ"ל מוביל, לטעמי, למסקנה ברורה בדבר מעורבותו של הנאשם בקשירת הקשר עם אנגל לפחות ובאשר להיותו הגורם שהתפרץ בפועל לדירה ונטל השלל, או לכל הפחות מקבץ ראיות זה מסבך משמעותית את הנאשם, במידה הדורשת ממנו מתן הסברים. אולם, כאמור, נמנע הנאשם לאורך כל הדרך, מיום מעצרו ועד תום המשפט, למסור גרסה כלשהי ובחר לשתוק.

שתיקתו הרועמת מהווה נדבך ראייתי משמעותי בשלושה היבטים: האחד - בנסיבות שתוארו, שתיקת הנאשם מהווה **ראיה עצמאית** מפלילה בעלת כוח מחזק או מסייע לכלל ראיות התביעה. השני - הימנעות הנאשם מלספק גרסה, חיזקה, כפי שפורט לעיל, את טיבן ומהימנותן של כל אחת מאותן ראיות נסיבתיות אשר לאור אופיין הצריכו קבלת הסבר מהנאשם. השלישי - בשתיקתו נמנע הנאשם מלספק הסבר מניח את הדעת לכלל ראיות הנסיבתיות שהוצגו, בהתאם לשלב השלישי המקובל בבחינתן של ראיות נסיבתיות (ראו סעיף 7 לעיל), ובכך הפך את כוחן הלכאורי לכוח מכריע, על כל המשתמע מכך.

טענת הגנה בדבר מעורבות אדם נוסף

26. הסגורית בסיכומיה חזרה והזכירה כי במסגרת פעילות העיקוב אוזכר שמו של מעורב נוסף בשם חיים גזית (להלן - **גזית**), כך שלא מן הנמנע, לשיטתה, כי אותו גזית הוא זה שהתפרץ לדירה ולאחר מכן נכנס בשעה 13:08 לרכב המזדה, מה גם שלשיטתה הראיות הקיימות נגד גזית הן משמעותיות יותר מאלה שנאספו כלפי הנאשם (ראו סיכומי ההגנה - ע' 73, ש' 15, ע' 74, ש' 13, 20).

27. לאחר שבחנתי הטענות והראיות שהוצגו בעניינו של גזית, אין בידי לקבל טענה זו. אמנם, כנטען על-ידי

ההגנה, במסגרת פעילות העיקוב נצפה אדם בשם חיים גזית ביום האירוע ברחוב דוגית (ת/7, ת/50) והוא אף נחקר תחת אזהרה בחשד למעורבות באירוע (נ/1). עם זאת, בשונה מהנאשם, גזית לא נתפס ברכב המזדה בסמוך לאחר ההתפרצות והראיות שפורטו לעיל אינן מפלילות אותו, גם לא באופן עקיף. יתר על כן, בניגוד לנאשם, גזית שיתף פעולה עם המשטרה ומסר גרסה בנוגע לקשר שלו עם אנגל (נ/1) וגם אם ניתן לומר, כפי שנרמז על-ידי הסנגורית, כי עולות תמיהות מהודעתו, הרי שאין בתמיהות אלה כדי לסייע לנאשם או לשמוט הקרקע תחת הוכחת חלקו של הנאשם באירוע.

28. לפיכך, לא מצאתי כי אזכורו של גזית בחומר הקיים משליך על המסקנות המפלילות הנוגעות לנאשם ומקובלת עליי עדותו של החוקר גולדשטיין כי לא נאספו ראיות ברמה מפלילה נגד גזית או כזו המצדיקה מעצרו (ע' 50).

סיכום

29. לאור כל האמור, עלה בידי המאשימה להוכיח העובדות המפורטות בכתב האישום ברמה הנדרשת בפלילים, והנאשם מורשע בעבירות המיוחסות לו.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.